

सुखं करिष्यमाणलेनास्थस्येति । अत् । अभ्यु-
दयप्रारम्भयुक्ते, च । यथा, रामायणे । २ ।
८१ । १ ।

“ततो नान्दीसुखी रात्रिं भरतं दृष्टमागधाः ।
तुष्टुः सविशेषज्ञास्त्वैर्मङ्गलसंस्कृतैः ॥”
नान्दीवादी, [न] च, (नान्दीं वदतीति । वद +
गितिः ।) नान्दीशीकपाठकारौ । नान्दीवदन-
शीलः । भेरीवादनशीलः । इत्यमरटीकार्यां
भृतः ।

नापितः, पुं, (न आप्नोति सरलतामिति । न +
आप + “न आप इट् च । ” उत्तरा ३ । ८७ ।
इति तत् इट् च ।) वर्णसङ्खरत्रातिविशेषः ।
स तु पद्मिकार्यां कुवेदिष्यो जातः । इति परा-
शृण्यपद्मितिः । शूद्रार्था चत्रियाज्ञातः । इति
विवादार्थवसेतुः । तस्य चौरं कर्म । तत्-
पर्यायः । चूरी २ सुखी ३ दिवाकीर्तिः ४
अन्नावसाधी ५ । इत्यमरः । २।१०।१०। छूरी ६
चातुर्सीसुतः ७ नखकुड़ी ८ आमीखी ९ । इति
शब्दरत्नावली । चन्द्रिलः १० सुखः ११ भाष्ट-
पृष्ठः १२ । इति जटाधरः । (यथा, पञ्चतन्त्रे ।
३ । ७३ ।

“नराणां नापितो वृत्तः पक्षिशास्त्रैव वायवः ।
दंशिष्याच द्वग्नालस्तु चेत्तिभिन्नस्तप्तिनाम् ॥”
नापितशालिका, खी, (नापितस्य शालिका
सहग ।) नापितशाला । नापितशाला ॥ नापितशहम् ।
तत्-पर्यायः । खरकूटी २ । इति चंचकार्हशेषः ।
नाभिः, पुं, (न जृते वभाति विप्रवादीनिति ।
नह बन्धे + “नहो भक्ष । ” उत्तरा ४ । १२५ ।
इति इन् भञ्जनान्तादेशः ।) सख्यवृपः । चक्र-
मधम् । (यथा, पञ्चतन्त्रे । १ । ६३ ।
“प्यरैः सत्यार्थं नामिनामी चाराः प्रतिष्ठिताः ।
खामिसंवक्योरेवं दृष्टिचक्रं प्रवर्तते ॥”
चत्रियः । इति मेदिनी । मे, ६ ॥ प्रियव्रतराज-
पौत्रः । (अयोध्यस्य पुत्रः । यथा, वक्षाणके ।
३५ अथाये ,

“तस्य पुत्रा बभूत्युपु प्रजापतिसमा नव ।
च्छेष्ठो नाभिरिति खातसास्य किं पुरुषोऽवृजः ॥”
“नामये दक्षिणं वर्षं हिमवन्नं पिता हौ ॥”
गोत्रम् । इति संचिन्प्रसादोणादिष्ठितिः । (प्रधा-
नम् । इति विश्वः । यथा, रघुः । १८ । २० ।

“सुतोभवत् पङ्कजनाभकल्पं
जातुक्षस्य नाभिद्वयमङ्गलस्य ॥”

महादेवः । यथा, महाभारते । १३।१७।४२।
“नाभिन्द्विकरो भावः पुष्करः स्यपतिः
स्त्रिरः ॥”

नाभिः, पुं खी, (नह बन्धे + इन् भञ्जनान्तादेशः ।)
प्राणयज्ञम् । इति मेदिनी । मे, ६ ॥ नाह इति
भाषा । तत्-पर्यायः । नामी२ सुन्दर्कौशः । इति
शब्दरत्नावली । उदारवृष्टः ४ । इति राज-
निर्धरणः । (यथा, पञ्चदशाम् । ६ । ११७ ।
“विशुर्नामेः सुन्दर्कौशेभावः कमलजस्तः ।
विशुरेव इत्याहुलोकं भागवता जनाः ॥”)

“र च गर्भस्य सप्रभिर्भासैर्भवति ।” इति
सुखबोधः । (“तस्य चेन्नाभिः पर्येत ता लोध्र-
मधुकप्रियहृष्टादार हरिदाकलसिङ्गेन तैतेनाभ्य-
च्यादेषामेवतैलौषधानां पूर्णे नाव चूर्णे वेदेष्यनाडौ-
कल्पनविधरतः सम्यकः ॥” इति चरके श्वरोह-
स्थाने व्यष्टेष्याय ॥) असिन् स्थाने भणि-
पुरनामदश्वलपश्यमस्ति । यथा,—
“तद्वै नाभिदेशे तु मणिपूरं महत्यभम् ।
मेघामं विद्युद्भास्त्वं बहुतेजोभवं ततः ॥
मणिविद्विन्नं तत् पद्मं मणिपूरं तयोर्यते ।
दश्वलभव दलैर्यत्तं द्वादिफान्ताद्वान्तिम् ।
ग्रिवेनाविधितं पद्मं विश्वाजोकनकारणम् ॥”

इति तन्त्रम् ॥

कस्तुरिकामदे, खी, इति मेदिनी । मे, ६ ॥
नाभिकण्ठकः, पुं, (नाभिः कण्ठक इव ।) आवर्तः ।
इति शब्दरत्नावली । गोँङ् इति भाषा ।
नाभिका, खी, (नाभिरित्र कायतीति । कै + कः ।)
कटभौद्धाः । इति राजनिर्धरणः ।
नाभिगुडकः, पुं, (नामी गुड़ को गोलः ।) स्फील-
वाभिः । गोँङ् इति भाषा । तत्-पर्यायः ।
गर्भङ्गः २ । इति चिकार्हशेषः । नाभिकण्ठकः
इ आवर्तः ४ । इति शब्दरत्नावली । गोँङ् ५
नाभिगोलकः ६ । इति जटाधरः ।
नाभिजितः, पुं, (नामी जायते इति । जन् + डः ।)
ब्रह्मा । इति धरणिः ।
नाभिजिता, [न] पुं, (नामी जन्म यस्य ।)
ब्रह्मा । इति चिकार्हशेषः ।
नाभिनाला, खी, (नाभिस्थिता नाला नाडी ।)
नाभिसब्निनी नाडी । तत्-पर्यायः । अमला
२ । इति चिकार्हशेषः । (यथा, रघुः । १५ । ७ ।

“तदक्षध्याच्युतनाभिनाला
कच्चित् न्द्रीनामनवाप्रस्तुतिः ॥”
नाभिभूः, पुं, (नामी भूरतप्रसिद्धस्य ।) ब्रह्मा ।
इति वैमवतः । १ । १२७ ।
नाभिवर्षः, पुं, (नाभिरम्भप्रस्तुतस्य वर्षः ।) भारत-
वर्षः । यथा, “योऽसौ महुपुत्रः प्रियतो नाम
सप्तद्विषयप्रतिर्वभूत तस्य चामीवाहयो हप्त
पुत्रा बभूतः चयः प्रवृत्तितः ग्रिष्णानां सप्तानां
सप्त हीपाः पित्रा दत्ताः । तत्र चम्पदीप्राप्तिपते-
चामीवाहस्य नव पुत्रा बभूतः ।

नाभिः किंपुरुषस्यैव हरिवर्ष इलावतः ।
रम्यो हिरण्यवच्चैव कुर्वन्नाम्भकेतुमान् ।
नव वर्षाणि तेभ्यः पित्रा दत्तानि वर्णं प्रविशता
चामीधेण । हिमालयस्याधिपतेनाम्भकैर्वर्षं वर्षः
पुत्रो बभूत ऋषभाद्वरतः भरतेन चिरकालं
धर्मेण ग्रामितलादिदं भारतं वर्षमभूत ।” इति
नारसिंहे ३० अध्यायः ।
नामी, खी, (नाभिः वा डौष ।) नाभिः । इति
शब्दरत्नावली । (यथा, आर्यासप्तशताम् ।
६०८ ।

“सनखपदमधिकगैरं नाभीमूलं निरंशुकं
क्षत्वा ।

अनय । सेवित पवन त्वं किं ज्ञतमलयभुग्यपातः ॥”
नामीलं, खी, (नाभीं जातीति । जा + कः ।)
नार्या वङ्गाः । छच्छम् । गर्भाङ्गम् । इति
मेदिनी । मे, १०१ । १०१ ॥ नाभिगामीर्यम् । इति
हेमचन्द्रः ।
नाभं, च, (नाभेरिदमिति । नाभि + यत् ।)
नाभिसब्निनी । इति वाकरणम् । (यथा,
भागवते । ३ । ४ । १६ ।

“पुरा मया प्रोक्तमज्ञाय नाभे
पद्मे निषयसाय ममादिवर्गं ॥”

नाभये हितम् । “शूरीयावदवात् यत् ।” ५।१।१।
इति यत् । “नाभि नभस्त् ।” ५।१।१।२।
इत्यस्य वार्तिकोक्ता नाभेनभादेशसु न भवति ।
अस्य गवादितया सन्नियोगशिष्टत्वात् रथनाभा-
वेव प्रष्टतः । नाभिहिते च । महादेवे, पुं:
यथा, महाभारते । १२ । १८४ । १६ ।

“नमी नाभाय नाभ्याय नमः कटकटाय च ॥”
नाम+य, (नामयतीति नाभ्यतेनन वा । नम+यच्च
+ बाहुलकात् डः ।) ग्राकार्यम् । सम्भावना ।
क्रीधः । उपगमः । झुतुसनम् । इत्यमरः । ३।३ ।
२५० ॥ प्रकाशये यथा । हिमालयो नाम दश्वानवस्य परैरभि-
भवः । उपगमः साल्योऽङ्गीकारः एवं नामासु ॥
झुतुसने को नामायं सवितुर्जदये खापमेव
विद्यते ॥ विसये च । अन्यो नाम गिरिमारो-
हति ॥” इति तटीकार्यां भृतः । स्वरणम् ।
विकल्पः । इति मेदिनी । मे, ५३ ॥

नाम, [न] खी, चायते अभ्यस्यते यत् तत् ।
(न्ना अभ्यासे + “नामन् सोमन् बोमस्ति ।”)

उत्तरा ४ । १५० । इति मनिनुप्रवयेन निपात-
नात् चाद्धुः ।) संचा । तत्-पर्यायः । आस्ता २
आङ्का २ अभिधानम् ४ नामधेयम् ५ । इत्य-
मरः । १।६० ॥ आङ्कानम् ६ लक्षणम् ७ अप-
देशः ८ आङ्कः ६ संचा । १० गोत्रम् ११
अभिधा १२ । इति शब्दरत्नावली । लिङ्गम् ।
रात्र्य स्यादिविभक्ताहृष्टः शब्दः । तत् प्रचिवद-
यथा,—

“उडादानं हृदन्तस्य तद्विताळं समासजम् ।
शब्दाशुकरश्चैव नाम प्रचिवद्य सूक्तम् ॥”

इति गोवीचन्द्रः ॥

अवक्तव्यनामनि यथा,—

“आळनाम गुरीनाम नामानि क्षपयस्य च ।
प्राणान्तेर्धि न वक्तव्यं अद्युपलक्षयेतोः ॥”

इति कर्मलोचनम् ॥

वामकरण्य, खी, (नामः करण्यं यत् ।) संखार-
विशेषः । त्रोक्तनाम्भाश्चाभ्यां यथा । अश्विनी १
रोहिणी ८ ग्लग्निरामः ५ पुनर्वसुः ७ उत्तर-
फलगुणी १२ खाती १५ अशुराधा १७ उत्तरा-